

Áldás Békeesség

Az angyalföldi reformátusok hírlevele

A tartalomról:

Lelkeszi köszöntő	1
Mit jelent a reformáció ma?	2
Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz	3
Interjú Latyák Noémi hitoktatóval	4
Beszélgetős biblióra	5
Könyvajánló	6
Keresztények a világ más tájain – Afrika	6
Gyomaendrődi ifitábor	7

„Áldás Békeesség” –

a Budapest-Angyalföldi Református
Egyházközség időszaki kiadványa

A szerkesztőség címe:

1139 Budapest, Frangepán u. 43.
Telefonszáma: +36 1 350-8659
e-mail: frangepan@chello.hu
Honlap: www.frangepan.hu

A lap készítésében közreműködött:

Bartal Zsuzsanna, Bodó János, Csordás
Csenge, Fábián Réka, Goldbach Ferenc,
Kertész Adrienn, Koroknai-Tegez Dóra,
Koroknai-Tegez Ferenc, Lellei László,
Leskó Tamás, Lindner Gusztávné,
Dr. Lindner Gyula, Szloboda József

A gyülekezet számlaszáma:

10700691-25603301-51100005

(Kérjük hogy közlemény rovatban
az adományozó nevét és címét
szíveskedjenek feltüntetni.)

Szeretteim

Kezdhetnénk e beköszöntőt Erich Maria Remarque világhírű regényének a címével: Nyugaton a helyzet változatlan. De sajnos nem csak ott, hanem nálunk is! Sőt egy másik klasszikust idézve: „a nemzetközi (vírus) helyzet fokozódik.” Újabb és újabb kihívások elé kell néznünk. Sokan kételkednek, sokan tagadnak, és sajnos sokan hiszik el, hogy nekik nem árthat a betegség.

Mit mond a Biblia a testünkről? Az a Szentlélek temploma! Ha hiszünk, akkor nem kötelességünk-e védeni azt? A sajátunkat és a másét is! Most nem kell bezárnunk a templomot, de mindig van olyan, aki az Isten házában sem veszi fel a maszkot vagy nem szabályosan viseli azt. Sajnos vannak olyanok, még magukat hívő embernek mondók között is, akik a karantént, a korlátozó intézkedéseket valami politikai hatalommal való visszaélésnek gondolják. Az ő figyelmükbe ajánlom többek között Mózes harmadik könyvének idevágó részleteit, amelyeket nem a nép vezetői, hanem maga Isten rendelt el a nép megmaradásáért. (pl. 3 Móz 13)

Egyúttal hadd biztassalak benneteket-mivel látom, tapasztalom, hogy másrészt sokan a kelleténél is jobban félnek, - hogy őket meg vigasztaljátok, erősítsétek a szívüket, az Isten iránti hitben. Hívjátok fel figyelmüket az interneten elérhető alkalmainkra (www.frangepan.hu), vagy telefonos kapcsolattartási lehetőségeinkre.

Hiszem az Ige szavát: „A teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak

megjelenését.”(Rm 8:19)

Tegyük oda Isten biztatását: „Ti pedig, testvéreim, meg ne restüljétek a jó cselekvésében.” (2 Tessz 3:13)

E nehéz szavak után jöjjenek a jó hírek:

Kezdem a legjobbal, a gyülekeztünk él és gyarapodik! Nem fogytunk el, sőt megújult erővel kezdtük az őszi időszakot. Többek közök ifjúsági alkalmunk, házaspár körünk, női biblióránk csodásan megerősödött. A vasárnapi két istentiszteletünkön a vírus előtti létszámban veszünk részt.

A Facebookon és a YouTube-on kialakult egy új gyülekezeti közösség.

Istennek hála megtartottuk az ünnepléses hittanos tanévnitót, és folyik a hitoktatás az iskolákban.

Elindult a konfirmációi oktatás, amire még lehet jelentkezni.

Szeptember utolsó vasárnapján megtartottuk a májusban elmaradt konfirmációi ünnepséget.

Szeretnénk idén is a többi protestáns felekezettel együtt lenni a reformáció ünnepén.

Szabadon idézve az apostolt mondhatnám, hogy még sok írivalóm lenne, de inkább biztatlak benneteket, hogy keressetek minket, legyetek részesei ennek a nagyon jó közösségnek, kapcsolódjatok be a gyülekezet közösségébe, és hívjátok másokat is, mert jó nekünk itt együtt lenni.

Szeretettel:

2020. októberében

Szloboda József lelkipásztor

KERTÉSZ ADRIENN

Mit jelent a reformáció ma?

Ha a reformáció jelentésére gondolunk, sokunkban egy történelmi esemény idéződik fel.

A reformáció azonban egy olyan folyamat, ami ma is tart. Fontos tehát, hogy mi is a részesei legyünk. Hogy hogyan, arra viszont nekünk kell tudnunk a helyes választ.

Jól ismerjük a történelemre meghatározóan ható 1517-es eseményt, amikor Luther Márton 1517. október 31-én Wittenbergben kiszögezte a vártemplom kapujára 95 pontból álló vitairatát, amelyben többek között közhírré tette álláspontját, bizonyágot téve az egyedül hit általi üdvözülés tana mellett, és elítélve a búcsúcédulák (pénzért vásárolt bűnbocsánat) árusítását. Ez volt a legjelentősebb cselekmény, amely után gyorsan terjedni kezdtek a reformáció hitújító tanai.

Azonban a reformáció nem egy lezárt történelmi esemény. Mivel azt valljuk, hogy az egyháznak szüntelenül meg kell újulnia, fontos elgondolkodnunk azon, hogy ma miként kell megreformálnunk saját magunkat. Hiszen, ha erről megfeledkeznénk, miért neveznénk magunkat reformátusoknak? 503 évvel ezelőtt elindult a megújulási mozgalom, de tudjuk, hogy ami akkor újnak számított, az ma már nem új. A megújulás tehát újra és újra szükséges. Ma is reformálódunk kell! Gondoljunk csak például arra, hogy nem elég beleszületnünk egy vallásba, mert csak akkor tartozunk bele, ha valóban akarjuk, ha tudatos Krisztus-követők vagyunk, ha Jézus belépett az életünkbe és megújította a szívünket.

Természetesen sokat lehetne beszélni arról is, hogy meg kellene-e újítanunk bizonyos egyházi

szokásainkat, hivatkozva arra, hogy az egyháznak szüntelenül meg kell újulnia. Ilyen jellegű változások esetén azt kell szem előtt tartanunk, hogy az alap mindig a Szentírás. Ebből adódóan a református egyházban az értékrend nem változhat, hiszen a Biblia tanításai sem változnak. A Szentírást pedig maga Isten adta nekünk, aki mindig ugyanaz. A külső formák és szokások tehát az idők folyamán változhatnak, amennyiben a megváltozott körülmények között jobb, célszerűbb megoldást tudunk annál, ami korábban volt. Gondolhatunk itt például arra, amikor a vírusos időszak miatt átmeneti jelleggel a körülményekhez

alkalmazkodva online istentiszteletet vezettünk be, de a tartalom mégis ugyanaz maradt. Az üzenet nem változott. Talán felmerülhet valakiben a kérdés, vajon meg tudjuk-e mi, hétköznapi, egyszerű gyülekezeti tagok reformálni az egyházat? Azt gondolom, hogy az igyekezet, az új ötletek és a gyülekezet közösségében vállalt szolgálatok mind-mind hozhatnak pozitív eredményt, de természetesen mindannyian magunkban hordozzuk a tévedések lehetőségét is, amikor csalódottan megállapítjuk, hogy „pedig ez jó ötletnek tűnt”.

Mi tehát a helyes irány? Valójában az a jó, ha megértjük, hogy az igazi reformáció sohasem az, amit az em-

berek csinálnak, hanem az, amit Jézus Krisztus tesz. Mi sohasem tudunk igazán újat teremteni, mert nem tudjuk magát az embert megújítani. De Jézus újjá tud teremteni mindent, meg tudja újítani a hitünket, az életünket. Ha erre vágyunk, kérjük tőle imádságban, s ismerjük meg a Szentírás tanításait, hogy azok is formáljanak minket. Hiszen legelőször is bennünket kell, hogy Jézus megújítson. S Jézussal együtt, nem magunkban bízva, hanem az Ő útmutatását követve már eszközei lehetünk az Úrnak abban, hogy a környezetünkre is hason megújult lelki életünk kisugárzása. Sohasem gondoljuk, hogy már célba értünk, hogy már min-

dent jól tudunk, és jól csinálunk, hanem mindig keressük Jézus akaratát és tegyük fel imádságunkban a kérdést: hová akarsz, Uram, most vezetni?

Luther a mindennapi ember számára tette érthetővé, hogyan találkozhat valaki Istennel. Arra törekedett, hogy felhívja a figyelmet az egyház félremagyarázott tanításaira, s hogy a Biblia igazságaival igazolja mindazt, amiben hinnünk kell. Ma is az a feladatunk, hogy Jézus személye és a tanítása láthatóvá váljon a személyes és családi életünkön, egyházunkon, hagyományainkban és ünnepnapjainkon is.

Corpus Christi kápolna - Wittenberg

KOROKNAI-TEGEZ FERENC

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz

7. úrnapja

„Mi az igaz hit?”

(Heidelbergi Káté, kiadás éve: 1563, szerzők: Olevianus Caspar (27) és Ursinus Zacharias (29))

„De azt megvallom előtted, hogy ... úgy szolgállok atyáim Istenének, hogy hiszek mindabban...” (ApCsel 24:14)

Sokan gondolják úgy, hogy hisznek. Vajon az a sokféle zavaros elképzelés, ami a metrón utazók fejében lakik, Isten számára elfogadható, elégséges, ámulatba ejtő? Mert az átlagos ember azt gondolja a saját hitéről, hogy pont megfelelő. Az átlagos ember azt gondolja a hitéről, hogy Isten bólint rá, sőt megjutalmaz érte, esetleg imameghallgatással válaszol.

Sokan úgy gondolják, hogy hisznek, és társítanak ehhez egy gyakorlatot. Tudják, hol van a templom, tudják, hol van a bibliájuk, tudják, hogy szól a Miatyánk, tudják, mire van szükségük, és tudják, hogy miként kell kérni Istentől. De vajon ez az elképzelt hitgyakorlat hasznos, szükséges, építő és üdvszerző?

Sokan gondolják, hogy amit megismernek Istenből, Krisztusból, az egy lépéssel közelebb visz az elérendő célhoz. De mit ér a bölcseket elámító tudás? Mit ér a törvény betű szerinti ismerete?

A hit az, amikor merem rábízni magamat Istenre. Nem csak úgy általában, hanem teljesen. Ha elképzelem a

holnapot, akkor készítek terveket ezzel kapcsolatban. A hit azt jelenti, hogy ezeket a terveket nem az észszerűség korlátain belül készítem, hanem teljes egészében Istenre bízom magamat. Akár akkor is, ha az észszerűség korlátait Isten tervei átlépik. A hit az, amikor Istenre bízom magamat úgyis, ha ezek a tervek úgy tűnnek, mintha kudarcot vallanának. Sőt amikor minden értelmetlennek tűnő terv az értelmetlenségbe és a fájdalomba hullik.

Mennyire bízod magad Krisztusra? A Heidelbergi káté válasza így szól: bizodalom, amit a Szentlélek gerjeszt bennem az evangélium által. Krisztus megváltott: ez az örömhír. Ebből fakadóan képes az élő hitű ember mindenre azt mondani, ami elékerül, hogy „ja az nem számít”. Mármint Isten akaratához, tervéhez képest nem számít.

Milyen hited van? Mire elég? Mi fakad belőle? Neked kell megválaszolni, értelmezni, esetleg újragondolni, hogy legyen mire támaszkodnod.

LUKÁTSI VILMA

WITTENBERG

Október utolsó napja már.

A látóhatár

fénylő napkeltet ígér:

„Az igaz ember hitből él...”

Az a korszakváltó hajnal
megajándékozta a világot:Szöveget és kalapácsot
adott egy szerzetes kezébe.

...Amíg a vártemplomhoz ér:

„az igaz ember pedig hitből él...”

– suttogja, még csak önmagának,

de az egész világnak

szól attól kezdve az üzenet,

a kapura kiszögezett hitvallása sok
éjszakának...

A kinyitott szent Bibliának

fölismert igazsága beszél:

„Az igaz ember hitből él!”

...mert fújta a Szél

azon a kora reggelen,

nem maradt többé rejtelem,

hogy Isten szereti a világot

önmaga adott váltságot érte

Fia halála által!

S mert Ő mindent megfizetett,

azért nem lehet elveszett,

senki, aki hisz Benne!

Hisz, szeret és remél...

„Az igaz ember hitből él!”

DR. LINDNER GYULA

Interjú Latyák Noémi hitoktatóval

- Mesélj egy kicsit magadról! Hol születtél, mennyire volt jellemző a családban, környezetben a hit, a templomba járás?

Latyák Noémi vagyok, Budapesten születtem, azonban vidéken (Hernádon) nőttem fel. Keresztén szüleim révén már egészen kisgyermek kortól jelen van az életemben a hit, a templomba, a gyülekezetbe járás fontossága. Vecsésen konfirmáltam, s a konfirmációra való felkészülés volt a serdülő éveim legszebb időszaka. Sajnos az azt követő években nem az Isten útján való járás mellett döntöttem. Így a zűrös „tini” éveim alatt eltávolodtam Istentől, és a saját elképzeléseim és törvényeim szerint éltem. Ennek természetesen meg is lett a maga következménye: nagyon fiatalon egyedülálló édesanyjává váltam egy súlyosan-halmozottan sérült gyerkőcnek. Valahogy ebben a helyzetben hajolt le hozzám az Úristen, és mutatta meg Krisztus irántam való szeretetét és irgalmát, s szabadított meg bűneimtől.

- Milyen indíttatásból lettél hitoktató? Mit tartasz a legnehezebbnek a hitoktatásban?

Miután a Szentlélek által megérthettem, hogy Jézus megszabadította életem, tudtam, hogy valamilyen módon szolgálni szeretném Őt. Azonban azt nem tudtam, hogyan, így sokat imádkoztam ezért. Végül Édesapámon keresztül hangzott el a hívó szó. De akkor még úgy gondoltam: az nem lehet, hogy én gyermekeket tanítsak... nem vagyok rá sem méltó, sem alkalmas. Így vonakodtam beadni a jelentkezésemet a főiskolára. Végül mégis elkerültem valahogy az alkalmassági vizsgára. Az azt megelőző áhítaton elhangzott János evangéliumából a samáriai asszony története, aki „zűrös előéletű” nő volt, ezért nem is értette, miért áll vele szóba Jézus. Mégis szóba állt vele, s az örök életet adó vízzel kínálta meg. A Jézussal való találkozást követően az asszony bizonyágtételén keresztül sokan járultak Jézushoz. Ám a legfontosabb üzenet számomra az volt, hogy végül nem az asszony szaváért hittek az emberek, hanem amiatt, amit megtapasztaltak a Jézussal való közösségben. Nos végül is ez az, ami a mai napig biztat engem: nem az én személyem az elsődleges. Jézus szava az, ami dönt.

A legnehezebb feladat napjainkban, hogy elérjük a gyermekek igazi valóját, hogy meg tudjuk szólítani őket. A gyermekek nagyon sok esetben frusztráltak, túlterhelve, sérelmekkel telve érkeznek meg a hittanórákra, gyülekezeti alkalmakra. Így ezek az órák soha nem annyival kezdődnek, hogy belevágunk az aznapi témába. Segíteni kell nekik megérkezni, megnyugodni az Istennel való közösségben. Ez rengeteg odafigyelést, türelmet igényel, mert mindig éreznünk kell, tudnunk kell kezelni a gyerekek aktuális érzelmi, mentális és fizikai állapotát.

- Mivel kelted föl a gyerekek érdeklődését Isten dologi iránt?

Emlékszem, amikor én gyermek voltam, mindig azok az emberek hatottak rám a leginkább a hitbéli dolgokban (is), akik őszinték voltak, akiken láttam, hogy nagyon szeretik az Úristent, és személyes kapcsolatuk van Vele. Hiszen akkor úgy éreztem: de jó, én is ezt szeretném! Úgyhogy nekem is valami hasonló a célkitűzésem: szeretni az Úristent, engedelmeskedni Neki (a gyermekek számára is látható módon), és szeretni a gyermekeket. Ha ez a két feltétel adott, a különböző módszerek, eszközök csak rásegítenek az érdeklődés felkeltésében.

- Lehet oktatni a hitet? Ha valaki gyerekként otthon nem látja a hit, a templomba járás, a gyülekezeti élet fontosságát, akkor rá lehet vezetni mindezekre pusztán iskolai keretek között?

KOROKNAI-TEGEZ DÓRA
(10 ÉVES)

A templomunkról

Áll egy nagy teremből,
És persze padokból,
És néhány lépcsőből,
Meg kettő karzattól.
Két oldalán egy szék,
Középen egy asztal,
Mögötte a szószék,
És a mögött a fal.
Elöl magas torony,
És benne egy harang,
Falépcsője vékony,
Magassága bitang.
Nagy a belmagasság,
Ja, és az ablakok,
Nagyon sok a jóság,
És a jó programok.
Lámpák világítják,
Dalok bezengetik,
S ha az ajtót nyitják,
Sok jó beköltözik.
A torony tetején
Csillag ágaskodik,
És a csillag fejét
Napsugarak sütik.

LELLEI LÁSZLÓ

Beszélgetős bibliaóra

Az egész 2012 nyarán kezdődött, amikor a Huszár Gál Kórusral Kárpátaljára utaztunk vendégségbe, egyik kórustagunk, Krizsán Kati korábbi gyülekezetéhez. Ott minden este tartottunk egy áhítatot, és utána még hosszasan beszélgettünk. Az egész utazás nagyon jól sikerült, de ha valamit mégis ki kellett volna emelni, akkor legtöbbször ezeket az esti beszélgetések említette volna. Igen, benne volt a nosztalgia. Sokan együtt voltunk itt a Frangepánban ifisek, és ezek az esti beszélgetések a hajdani ifitáborok hangulatát idézték.

Ekkor merült fel bennünk, hogy jó volna Isten dolgairól együtt beszélgetni, és nem csak az istentisztelet után, kóruspróba előtt, mert az nagyon rövid idő, hanem külön erre dedikált időben. Aztán persze mindenki nagyon elfoglalt volt, és a szervezés részét nemigen akarta senki felvállalni. Telt-múlt az idő, a kórusal többször is eltöltöttünk pár napot együtt, és mindig megisméltődtek ezek a jó beszélgetések. Megint felmerült, hogy milyen jó volt, kéne valami külön alkalmat szervezni, és megint csak nem történt semmi. Szerencsére Isten nem hagyta annyiban a dolgot, és végül mégiscsak elindult a Beszélgetős bibliaóra 2015-ben.

Ezeket az alkalmakat, követve a korábbi hagyományokat, nem lelkész vezeti, hanem mindig valaki közülünk hoz egy igét, vagy egy olyan témát, ami éppen foglalkoztatja, és arról közösen beszélgetünk. Alkalmat tartani nem kötelező, „csak” résztvevőként is be lehet csatlakozni, bár én mindig azt mondom, hogy legtöbbször az kapja, aki éppen a beszélgetést vezeti, mivel ilyenkor sokkal többet gondolkozik egy adott Igén, egy témán, az őt foglalkoztató problémán. Ha teológiai kérdés merül fel, vagy elvesznénk a biblia megfogalmazásaiban, akkor az éppen jelenlévő lelkész segít nekünk eligazodni.

Érdekes volt megélni, ahogy a vírus felpezsdítette a közösséget, és a karantén alatt mi is minden héten tartottunk alkalmat az online térben. Mióta újra látogatható a templom, kéthetente találkozunk. Isten indítására azóta egyre több új tag kapcsolódik be a közösségünkbe. Természetesen nem csak kórustagok, bár a „kemény magot” a kórus képezi. Tehát mindenkit, akinek kedve van beszélgetni Isten igéjéről, szeretettel várjuk kéthetente pénteken 18 órától templomunk gyülekezeti termében.

▶▶▶ A Heidelbergi Káté nagyon érdekesen, érthetően szól az igaz hitről is: 3 részre osztja azt. Ezekből az egyik a biztos ismeret. Tehát nincs hit ismeret nélkül, de ez önmagában nem elég, a szívbéli bizalom és az igaznak tartás is szükséges, hogy teljes legyen a kép. Éppen ezért a hitet önmagában oktatni nem lehet. Ezért is szeretem jobban a hitre nevelés kifejezést, jobban bemutatja a hittanoktatók feladatait is. Tehát bizonyos tudásanyagot átadhattunk, és át is kell adnunk, de a hitet nem taníthatjuk meg senkinek. Példát adhatunk, imádkozhatunk érte, de csak

a Szentlélek ébresztheti a gyermekek szívében. Ez igaz keresztyén és nem keresztyén szülők gyermekeire egyaránt. Az emberi erőlködés önmagában nem elég semmilyen formában. De ez nem jelenti azt, hogy nincs is teendők. Nekünk minden feltételt biztosítanunk kell, hogy a gyermekek találkozassanak az élő Igével és a Szentlélek által hit ébredjen bennük. Ahogyan Karl Barth is mondta: „Mivel mindent Isten tesz, nekem mindent meg kell tennem.”

FÁBIÁN RÉKA

Könyvajánló - A szeretet művészete

Ez a csupán néhány oldalas könyv lényegre törően beszél arról, ami a legfontosabb igénye minden embernek, együttal egy jól működő kapcsolat alapja, vagyis a szeretetről.

A könyv különböző szemszögekből vizsgálja meg a szeretet különböző fajtáit, azzal a céllal, hogy a szeretet révén boldog és beteljesült életet tudjunk élni. Bár a legtöbben még mindig azt vallják, hogy a szeretet és főleg a szerelem csak egy érzés vagy kémiai reakció, ezzel szemben tudatos elhatározás és döntés is lehet, ami nem csak önmagáról szól, hanem a másik személyről is, akit szeretnek.

A filozófus és a szociálpszichológus szerző, Erich Fromm meggyőződése szerint a szeretet lényege nem az, hogy én szeretve vagyok, hanem hogy képes vagyok másokat szeretni. Van a könyvnek egy felszólító, bátorító jellege, ahogy rávezeti olvasóját arra, hogy a szeretet nem egy passzív zsigeri érzés, hanem aktív, cselekvő tevékenység, ami folyamatos munkát igényel. Miként a szeretetnek különböző fajtái vannak: szülő és gyerek közötti szeretet, felebaráti szeretet, romantikus szeretet, isteni szeretet vagy plátói szeretet, ugyanúgy mindegyik szeretetfajta állandóan változik és alakul. Ugyanakkor minden szeretetfajtának vannak bizonyos alapelemei. Ezek a törődés, a felelősség, a tisztelet és az ismeret. Fromm az önszeretetre is kitér, ami nem egyenlő az önzéssel, hanem minden más szeretet alapja is.

Ezzel a könyvvel sokat lehet fejlődni, tanulni és gyakorlással elsajátíthatunk egy olyan művészetet, amiért külön

díj nem jár ugyan, de ha megtanuljuk azt, hogy a szeretet nem egy állapot, hanem aktív cselekvés, akkor már sokat változtathatunk saját és embertársaink életén.

BODÓ JÁNOS

Keresztények a világ más tájain – Amerika 2.

Kanada és az Egyesült Államok területén a protestáns felekezetek (legnagyobbak: baptista, methodista, presbiteriánus, lutheránus, anglikán egyházak), a római katolikus egyház, továbbá növekvő számú és terjedő szabad egyházak és szekták, ortodox keresztények, muszlimok, zsidók, hinduk, buddhisták és különféle alternatív új vallások osztoznak. Magas a felekezethez nem tartozók aránya (kb. a lakosság 1/4-e), ennek ellenére az angol-amerikai lakosság a keresztény világ egyik legvallásosabb népessége. Az ateisták és nem-hívők aránya viszonylag alacsony (kb. 7%). A területi vallási megoszlás is igen változatos képet mutat, és

függ attól, hogy honnan származnak az egykori bevándorlók és hol telepedtek le. A belső vándorlás és az új mozgalmak evangelizációja sokat módosított a korábbi vallási képen.

Latin-Amerikában, ami Mexikót, Közép- és Dél-Amerikát foglalja magába, a népesség vallási hovatartozása terén a katolicizmus döntő fölénye a jellemző. Itt él a világ katolikusainak több mint 2/5-e. A nagy paphiány, a terjedő kisegyházak és szekták, a nagyfokú valláskeveredés, a súlyos társadalmi problémák (szegénység) sok gondot okoznak a

latin-amerikai katolikus egyházban. A bázisközösségek és a felszabadítási teológia próbálnak kiutat találni a nehéz helyzetből.

Minden latin-amerikai országban van protestáns vallási kisebbség is. Ez részben a korábbi és jelenlegi hittérítés, másrészt a protestáns országokból való bevándorlás következménye. A legtöbb protestáns a Karib-térség egyes országokban, valamint a dél-amerikai országokban él. Ezek főleg lutheránusok, anglikánok, baptisták, metodisták, presbiteriánusok. Gyors növekedést mutatnak az adventisták, a Jehova tanúi, az Utolsó Napok Szentjei és a pünkösdisták is. A spiritizmus és az afroamerikai kultuszok népszerűsége és terjedése jellemző, elsősorban Brazíliában és a dél-amerikai országokban. Jelentős számú zsidó (főleg Argentínában), hindu (Guyanában, Suriname-ban, Trinidad és Tobagóban), buddhista és muszlim vallási kisebbség él Latin-Amerikában. A vallási közömbösség, vallástalanság, ateizmus terjedése Latin-Amerikában is az iparosodás, az urbanizáció, a materializmus, az elvilágiasodás és a vallásellenes ideológiák velejárója. Ez különösen Uruguayban, Kubában, Chilében, továbbá Mexikó és Brazília nagyvárosaiban jelentős.

A kereszténység továbbra is nagyon erős a földrészen, a térség lakosságának 70-90 százaléka valamelyik keresztény felekezet követője. A katolikus vallás ugyan egyre inkább

háttérbe szorul itt is, ám ezekben az országokban nem az iszlámra térnek át, hanem jellemzően az Egyesült Államok által támogatott új protestáns egyházak vagy szekták hívei lesznek. Olyannyira, hogy Közép-Amerika több országában (Nicaragua, Guatemala, Honduras, El Salvador) ezek már egyértelműen veszélyeztetik a katolikus egyház többségét.

CSORDÁS CSENGE

Gyomaendrődi ifitábor - 2020

Számomra az év egyik fénypontja, amikor elmélyülhetek a hittel kapcsolatos válaszok keresésében, azoknak megvitatásában és az ifi tagok alaposabb megismerésében. A nyüzsgő hétköznapok közt mindez szinte lehetetlen. Igencsak aggodalomra adott okot a vírus miatt kialakult helyzet, hogy a tábort nem tudjuk megtartani, de Istennek hála idén is együtt táborozhattunk. Talán ez a helyzet segített felnyitni a szemünket arra, milyen fontos is, hogy ez a közösség összegyűlhessen egy ilyen alkalomra.

A táborban elmaradhatatlan program a strandolás, a röplabdázás és az esti fogócska. Kiegészítésként a környékbeli érdekességeket fedezzük fel. Ilyen volt a szarvasi arborétum és a gyomai lombkorona tansövény is. Az úgynevezett esti mese is fontos része a tábornak, amire mindenki szívvel, lélekkel készül. Idén mindegyik csapat a hithősök munkásságának egy szeletét dolgozta fel, személyesebbé

téve azt. A megvalósítások között volt példa beszédre, szabaduló szobára, színjátékra, érettségire és társasjátékra is.

Az áhítatok során a keresztyén élethez fűződő kérdéseket vitattuk meg, de akárcsak a „hidra feje”, egy kérdés megválaszolásával két újabb bukkant fel. Nem véletlen, hogy sokszor ezek a beszélgetések este is folytatódnak egészen hajnalig. Bár szomorú, hogy Zsófi karja eltört, Isten ezt felhasználta, és így többen is legyőzték félelmüket a hangos imádságtól.

Az együtt töltött idő, közös csillagnézés, imádság és beszélgetés eredményeként összekovácsolódott a csapat. Hálás vagyok azért, amiért ennek a közösségnek a tagja lehetek, és remélem, hogy egyre többen lesznek ennek részesei, így együtt várhatjuk az ifi alkalmakat hétről-hétre, hogy a hétfő mint nap egy új jelentést kaphasson.

Az ifitáborban készült képek a következő oldalon láthatók. ►►►

Ifitábor 2020

